

стиански народи. Тѣ вѣрватъ въ Христа, и ние вѣрваме въ Христа. Да вѣрваме въ различни нѣща, разбирамъ. Лесенъ е въпросътъ. Ще позвикаме Христа и ще Го питаме: „Сега Ти кажи, кой отъ насъ е христианинътъ“? Нищо повече! И каквото каже Христосъ, азъ съмъ съгласенъ, думата Му на двѣ нѣма да направимъ. Ще повикаме Христа. Ще кажете: ама Той е на небето. Той ще дойде и ще каже: „Миръ!“ Какво спорите? — Кой е правовѣренъ. И казва Христосъ: „Всѣки, който люби Бога съ всичкото си сърце, съ всичкия си умъ, съ всичката си душа, съ всичката си сила, и всѣки, който люби ближния си, както себе си, той е на правата страна“.

Казва се: „Който люби Господа съ всичкото си сърце“. Какви сж плодетѣ на сърцето? Какво ще даде този човѣкъ?

„Който люби Господа съ всичкия си умъ“. Какви сж плодетѣ на ума?

„Който люби Бога съ всичката си душа“. Какви сж плодетѣ на душата?

„Който люби Бога съ всичката си сила“. Какви сж плодетѣ на силата?

„И най-послѣ, онѣзи, които любятъ ближния си“. Какви сж плодетѣ на тази любовъ? Всичко туй се опрѣдѣля на думи точно, обаче не трѣбва да се опрѣдѣля само на думи, но и на дѣла.

И тѣй, казвамъ: ако между мене и васъ се зароди единъ споръ, лесно ще го разрѣшимъ — ще повикаме Христа.

„И които се допрѣха до Него, оздравѣха.“

И сега, азъ желая, Вие да имате тази опитностъ, да се свържете съ тази реалностъ, да се домогнете до нея. Нѣма по-хубаво, по-красиво нѣщо въ живота отъ онзи великиятъ день, въ който човѣкъ ще почувствува, че той е въ свръзка съ туй Великото, Реалното, което носи живота въ себе си. Единъ день, когато дойдете въ свръзка съ Христа, съ тази велика Любовь, като се домогнете до Него, ще почувствувате туй не само за единъ мигъ. Азъ никога не говоря за изгубената любовъ. Това не е любовъ. Азъ говоря за Любовь, която никога не се губи. Пакъ ще турите прѣста си тамъ. Нѣкой пътъ, нали имашъ спучай, търсишъ ключа да запалишъ елек-